

46kg per persoon + handbagage van 12kg?! Dat zal toch wel een beetje overdreven zijn, nietwaar? Maar nee hoor, we waren goed begonnen, maar al snel merkten we dat die 46kg pp toch wel van pas zouden komen... ☺ Dus, met 102kg (tot op de gram afgemeten ☺) vertrokken we samen met onze ouders naar Brussel-Zuid. Na een emo-momentje in Bxl-Midi met TGV vertrokken naar Paris CDG. Na aankomst in Charles de Gaulle een karretje gezocht om onze bagage (van 102kg!!) toch op een ietwat comfortabele manier te kunnen vervoeren.... Dan wat rondgelopen in CDG op zoek naar terminal 2E, bagage gedropt. We hadden zo goed gewogen dat we zelfs nog ruimte en gewicht op overschot hadden ☺. Een mevrouwtje had gezien dat we nog 2 kg konden meenemen en vroeg of we niks van meneer pastoor konden meenemen. We hebben dit maar vriendelijke geweigerd. Even een kleine voorstelling van de bagage:

Dan hop naar gate K45. Douane gepasseerd, en de vlieger op.... richting Lomé! Na een rustige vlucht van ongeveer 6h aangekomen in de luchthaven van Lomé, waar Frederic (andere Belg die als vrijwilliger in Togo werkt), Yaovi (verantwoordelijke voor de vrijwilligers) en Agbeko (techniciën) ons zijn komen ophalen. Dan zijn we door Lomé gereden, qua vervoer waren we allebei zeer gelukkig dat we niet zelf moesten rijden ☺, en hebben ze ons afgezet aan het hotelletje/klooster waar we ons konden installeren en even rusten. Daar was het “grote luxe”, zijnde elektriciteit en stromend water (voor een douche was dit wel handig). Meteen ons bedje op gemaakt om het wat gezelliger te maken. Daarna zijn we nog iets gaan eten, kip met euhm, nog iets. De auto hebben we geparkeerd op de stoep naast ons waar we aten, dit zijnde als vangrail, aangezien ze het begrip ‘veilig rijden’ hier niet echt kennen. En dan - toch wel vermoeid vd reis - gaan slapen.

Op dag 2 in Togo zijn we Lomé een beetje gaan verkennen. Ohja, we hebben nog niks gezegd van de temperaturen.... Warm, erg warm, warmst, heel warm, maar het viel al bij al nog wel mee... In Lomé

was het redelijk bewolkt en dus wel wat schaduw. Dan zijn we de eerste installatie van zonnepanelen gaan bekijken. Dit is een beetje de "African way of living/working"; de installatie zou op 45km van Lomé liggen, en dus goed te doen zijn met de auto. Later bleek dat die 45 km was vanaf de buitenstad en dat het in totaal eigenlijk 75km was en dat we er anderhalf uur over hebben gedaan om er te geraken; en dan nog eens anderhalf uur terug... Er was blijkbaar een probleempje dat moest gerepareerd worden, maar dat was snel verholpen. Maar zo hadden we wel al een goed beeld van hoe de installatie eruit ziet en op welke manier ze werkt.

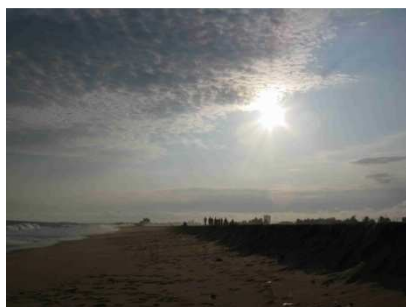
In de namiddag een helm gaan kopen (is toch veiliger he), een gsm en een oplaadkaart. Ahja en een pot confituur. Ook zijn we eventjes naar het strand gegaan. Dan weer iets gaan eten en iets drinken in enkele lokale bars. En in die bars is het koud! In een bar stond de muziek zo luid dat praten onmogelijk was, dansen als enige op de dansvloer hadden we geen zin in (en de muziek was nu ook wel niet zo schitterend) dus hebben we maar naar de Paralympics gekeken die daar op een groot scherm vertoond werden. Best wel spannend. Eerste indruk van Lomé: warm, druk, stinkend, vuil, auto's, brommers, camions, veel mensen, veel lawaai. Wat foto's

Brommers die braaf wachten voor een rood licht

Klein kioskje in klooster

Strand te Lomé

Mangoboom

Op dag 3 zijn we dan vertrokken richting Agou-Avédjé, het dorp waar we 5 maanden gaan verblijven. In Togo zijn er blijkbaar 2 grote wegen, één van zuid (Lomé) naar noord (richting Burkina Faso), en één van Lomé naar Kpalimé (richting Ghana - westwaarts). Avédjé ligt op 19km van Kpalimé, dus we zijn richting Ghana vertrokken. Het was toch een 100-tal km en dus ongeveer 2h rijden. Eens buiten Lomé (want daar stinkt het erg naar uitlaatgassen, vooral van de Chinese brommertjes - bijna iedereen heeft er één) is het een prachtige omgeving. Naarmate we meer naar het noorden reden, zie je gewoon de natuur veranderen. Van erg droog en stoffig in het zuiden (kuststreek) naar tropisch en vochtig in het district waar wij verblijven. Toen we de hoofdweg moesten verlaten was het toch even schrikken. Dit is het punt waar de elektriciteit stopt. De weg was ook niet meer geasfalteerd en met al die regen geeft dat de gekende grote plassen.... Na een 10-tal minuutjes rijden kwamen we

aan in de regio "Plateaux", District "Agou" en dorpje "Agou-Avédzé". Aangekomen in het vrijwilligershuis, hadden we wat tijd om de valiezen uit te laden en muskietennet en bed te installeren. Ahnee, nietwaar, valiezen uitladen hebben we niet gedaan, want er zijn hier geen kasten.... ☺

'kasten'

Dan is Yaovi ons terug komen ophalen en hadden we een afspraak met Sena, de coördinator van ONG CADO. CADO is de lokale ngo waar wij voor gaan werken. CADO houdt zich bezig met verschillende projecten in het district Agou, maar heeft vooral veel activiteiten in Avédzé. In de bureaus van CADO was er net een meeting aan de gang van een Belg (ook een Belg! ☺) die een soort van audit had gedaan de afgelopen dagen ivm de werking van CADO, maar ook over de strategie, projecten e.d.... Het was de samenvattende meeting waarin hij zijn aanbevelingen deed, dus voor ons wel interessant om volgen.... Het bureau van CADO (waar er elektriciteit én internet is) ligt niet in het dorp zelf en dat is wel spijtig. Je moet dus altijd een moto-taxi nemen tot daar (is een dik kwartier rijden). Dan nog even kennisgemaakt met de medewerkers van het atelier waar de panelen en toebehoren worden geassembleerd. Terug naar huis, met 7 in de auto (4 achteraan, 3 vooran):

En dan was het al weekend. Zaterdag zijn wij en Frederic naar de markt in Kpalimé gegaan. We hadden nog een aantal dingen nodig om in het huis te installeren (spiegel, wasbassin, e.d.) en dat hebben we allemaal gevonden op de markt. Ja, adapté ou payé he, voor een aantal dingen willen we wel payeren. En ook, in Kpalimé hebben we een kast gekocht! Na twee dagen rommelen met de valiezen hadden we er al genoeg van en Frederic had al eens volgende woorden laten vallen 'kast kopen' en hebben we dus al beslist om er één te kopen. ☺ Frederic ging ook akkoord, dus hebben we er ineens twee besteld. Deze worden op maat gemaakt met vol hout en de eerste is klaar op 17/09, de tweede op 22/09. We houden jullie op de hoogte van de levering en plaatsing... ☺ (african way of living he ☺). Om terug te komen hebben we de taxi genomen. 3 personen, je zou denken, de taxichauffeur vertrekt... Neeneen, nog wachten op 2 personen. Er was al 1 persoon bij. Na een kwartier waren we het beu en besloten we iets meer te betalen zodat we meteen konden vertrekken. Frederic heeft zo al eens een half uur gewacht, daar hadden we geen zin in... (adapté ou payé?)

Zondag was rustig, het dorp wat gaan verkennen en kennis gemaakt met de locals. Een wandelingetje gemaakt en de omgeving leren kennen. Wat sfeerfoto's:

Nadien heeft Karin een klein wasje gedaan en hebben we onze kamer wat proberen gezelliger te maken en op te ruimen (om het na 5 minuten terug rommelig te maken)

Vervolgens naar de varkenskwekerij, ook een project van CADO, waar we uitleg hebben gekregen hoe het is opgebouwd en hoe het werkt. Verder hebben ze ook nog een ander diertje, het lijkt op een bever en dat kweken ze ook. Om op te eten, ongeveer een 300 CEFA per kilo. Ik (Karin) vind het persoonlijk te schattig om op te eten...

Hiernaast hebben ze ook nog een plantage van bananen, cacaobonen en tarrot (soort wortel).

Dan nog wat verkoeling proberen zoeken in de douche, slapen, en klaar zijn voor de eerste werkdag!!